

Kariéra, nebo mateřství? Režiséřku „vypnuli“ na Lvech. Vyoral drsně: Výlevy umělců. Příště třeba o prostatě!

- editor007 | 16. března 2024

ČESKO: PÁTEČNÍ ZÚČTOVÁNÍ TOMÁŠE VYORALA Vulgarity a shánění informací na politické konkurenty? Zcela běžný jev, domnívá se komentátor Tomáš Vyoral v souvislosti s Babišovým emailem a také veřejnou urážkou Zaorálka od Koláře juniora. Stranou Vyoralovy pozornosti nezůstala ani situace na Slovensku, kde Ficova vláda podniká kroky směrem k veřejnoprávními médiím. Zde se podle jeho slov nabízí srovnání třeba s Českou televizí a jejími „indoktrinovanými“ redaktory. Své řekl i k projevu Darji Kaščejevy na Českých lvech.

Andrej Babiš prý shání kompro na Jana Lipavského a ještě přitom říká, že je Lipavský „zmrď“ a shání se po tom, zda má ministr děti. Udělal Babiš něco výjimečného, nebo je výjimečné jen to, že tento požadavek vylezl ven a jedná se o běžnou praxi?

Za bé je správně. To samozřejmě nijak Babiše neomlouvá a nevyvíňuje, nicméně je naprosto jasné, že se jedná o běžnou praxi ve vrcholných vlivových sférách – a vlastně nejen tam. Kdo si myslí, že tomu tak není, zkrátka ještě neprošel „pubertou“ v souvislosti s prozřením do reality a zůstává v tomto ohledu uvězněn ve fikci budované mediálně politicky kulturním hlavním proudem. Ostatně opět se budu opakovat, ale do významné funkce v politice, médiích atd., se zkrátka dostane jen prověřený kádr, který je buď polodementní, vydíratelný, úplatný – nebo nejlépe a nejčastěji od každého trochu – jen v různém poměru. A to platí i pro Andreje Babiše.

Vřele všem čtenářům na toto téma opakovaně doporučuji dvě díla našich literárních géniů – bez přehánění. A to knihu i známější stejnojmenný film Ucho od Jana Procházky a Jak chutná moc od Ladislava Mňačka. Tam je řada obdobných praktik aplikovaných v politice z „první ruky“ popsána jak v učebnici pro politiky či zpravodajce. Oba spisovatelé totiž byli nejprve komunistickými prominenty s blízkými styky s nejvyššími patry tehdejší politiky, aby se posléze vzhledem ke své inteligenci, charakteru, kritickým, konfrontačním postojům k nepravostem a férovému přístupu k popisu tehdejší reality znelíbili mocným a stali perzekvovanými vydědenci. A ačkoliv jejich díla odrážela praxi v tehdejší režimu, tak prakticky totožně platí i na režim současný. Změnilo se názvosloví – socialismus nahradila liberální demokracie, ale totalitní praktiky zůstaly podobné.

Když už jsme u sprostáren, Kolář mladší pro změnu prohlásil Luboše Zaorálka za „čuráka“, protože se otíral o jeho otce. A pak se „omluvil těm“, kterých se to dotklo, ale ne Zaorálkovi. Máme být vulgaritami Koláře mladšího pohoršení?

Tak prorežimním prominentům typu agentů Kolářů, Řeporyjce Novotného a spol. jest ze strany politicko-mediálního mainstreamu povoleno vše. Já bych se nepohoršoval ani tak nad jeho vulgaritami, jako spíše nad tím, že bezpáteří hysterické krysy – hluboce se omlouvám všem krysám – jeho typu se vyhřívají na dobře z našich kapes placených místech a nějakým způsobem navenek vytvářejí obraz České republiky. Jakkoliv pomýlený. Neb vidět a slyšet je často bezvýznamná, ale nejukřičenější a nejhysteričtější menšina, která je daným totalitním režimem protežována.

Pohoršení u jisté části obyvatel vzbuzuje další vývoj na Slovensku, kde současná vláda chce prý zvýšit politickou kontrolu nad veřejnoprávními médii. Už se ozývá, jak je na Slovensku likvidována demokracie. Neměli by ale dotyční stejně silně protestovat i proti tomu, co se

děje v Polsku?

Víte, jde pouze o bouře ve sklenicích vody. Věční protestující, kteří slouží ať už vědomě či nevědomě stávajícímu režimu, budou nyní hledat cokoliv proti vládě Roberta Fica. Faktem je, že „politická kontrola“ médií je za současného stavu – dle mého – banálním hašteřením. Nebo si snad někdo myslí, že média hlavního proudu nejsou pod politickou kontrolou? Vysílají snad naše veřejnoprávní média v čele s bruselsko-washingtonsko-berlínskou protičeskou ČT vyváženě, objektivně či nezávisle? Ani zbla. A to tato média nemusí být ani pod přímou politickou kontrolou. Stačí ona nepřímá, kdy skrze různé neziskovky, think-tanky a nátlakovky typu Aspen Institutu dostanete do redakcí své lidi – nebo stávající redaktory postupně indoktrinujete a zaháčkujete. Případně stačí dosadit uvědomělý kádr na pozici šéfredaktora, případně o úroveň níž a mediální svazáci budou sami s upřímnou vervou psát politicky pravověrně, aniž by byli přímo politicky ovlivňováni. Tohle všechno je léty ověřená lehká malá násobilka.

Proběhlo udílení cen Český lev, na kterém byl přerušen projev Darji Kaščejevy, která hovořila o tom, jak je těžké skloubit mateřskou roli a kariéru. Hovořila ovšem moc dlouho. Myslíte, že se jedná o tak závažné téma, že stojí za to kvůli tomu zdržovat ceremoniál?

Závažnost tématu se mimo jiné odvíjí od individuálního posouzení každého jedince. Pro výše zmíněnou tedy může jít o téma skutečně závažné. Nicméně stejně tak by pak mohl na Českých lvech kde kdo mluvit o zdražování točeného piva nebo energií, o problémech s prostatou nebo s dětskou obezitou. Jde o adekvátnost projevu v daném prostoru. Kdyby mluvila o problematice přerozdělování filmových dotací mezi stále stejnými „kamarády“, o nedostatku kvalitních scénáristů či přehnané agitce v řadě filmových děl, pak by to dávalo smysl. Případ výše zmíněné je jen další ukázkou, kdy někteří umělci využívají nevhodný prostor pro výlevy emocí, které s nimi cloumají.

Po dvou letech máme jasno. Blokování údajně dezinformačních webů po začátku invaze na Ukrajinu bylo nezákonné. Dokonce i anketa na SeznamZprávách dopadla proti cenzuře. Myslíte, že si příště státní orgány dají pozor, nebo to zase dopadne jako vždycky, po dlouhé době se uzná, že stát jednal nezákonně, ale jinak z toho nebude vůbec nic?

Opět je za bé správně. Stejně jako v případě koronafašistické totalitní zvůle, kdy žádný z bachařů střídajících se tendenčně na ministerstvu zdravotnictví jak svatí na orloji nebyl nijak potrestán. Ba naopak, většina byla po zásluze odměněna. Bohužel se na Blatné, Vojtěchy, Arenbergery, Prymuly a další bezpátevní jedince toho času likvidující českou společnost a její zdraví rychle zapomíná. Podobně je tomu nyní s onou svévolnou cenzurou. A stejně tomu bude i napříště, ať už bude onen totalitní režim v rámci udržení své moci potřebovat porušit cokoliv. To, že soudy zpětně uznají nezákonnost oněch dřívějších restrikcí, je jen formální divadlo, abychom si my plebs mysleli, že tu ona jakože demokracie a jakés takés právo přece stále funguje.

Měli jsme výročí 25 let v NATO. Představme si hypotetickou situaci, kdybychom do aliance nevstoupili. Myslíte, že bychom na tom teď byli lépe, stejně nebo hůř z hlediska bezpečnosti?

Těžko soudit. Dle mého pohledu bychom na tom byli minimálně stejně, ne-li lépe. Záleželo by na řadě dalších okolností. Kdyby naši politrucci a vazalové v zájmu západních mocností nezlikvidovali náš zbrojní průmysl a třeba přetransformovali povinnou vojenskou službu do adekvátnější a přístupnější formy, třeba po vzoru Finska nebo Švýcarska – k němuž se samozvaní demokraté tak často odvolávají – pak bychom na tom mohli být lépe. A možná nejenom z hlediska bezpečnosti, ale i charakteru a odolnosti národa – když se podívám na řadu současných mladých nekluků a nemužů. Ale znáte to: Kdyby byly v řiti ryby, nebylo by rybníka, strčil bych si prst do řiti a vytáhl kapříka.

ZDROJ